

Per què costa tant veure cine en català?

Organitzat per l'Ajuntament de Cas-sà i amb la col.laboració del Cineclub 8 i mig es va celebrar, el dilluns 9 de setembre, una taula rodona sobre el cine en català. Hi intervingueren Lluís Valentí, director del Festival de Cinema de Girona; Josep Puigvert, president d'AGGI (Associació de Guionistes de Girona); Quim Maños, tècnic de doblatge de cinema en català a la Direcció General de Política Lingüística, i Josep Mir, membre del Col.lectiu de Crítics de Cinema de Girona i programador de la sala Truffaut. Actuà com a moderador el periodista i membre del 8 i mig, Carles Bruçet. El debat fou de l'interès dels nombrosos assistents, tant per l'elevat coneixement demostrat pels quatre ponents com per l'eterna actualitat del tema en qüestió. Per què és tan difícil veure pel.lícules en català als nostres cines?

Quim Maños digué que les multinacionals americanes no tenen cap interès per doblar les seves produccions a la nostra llengua, per tal d'evitar que altres pobles d'Espanya i del món també ho demanin. Tot i els esforços del nostre govern, les majors són tan poderoses que, davant l'amenaça de retirar les seves estrenes dels cines del país i la consegüent por dels exhibidors, una llei aprovada pel Parlament de Catalunya és insuficient enfront dels forts interessos econòmics en joc. Josep Mir recordà que el doblatge el paga la Generalitat (és a dir, nosaltres), però que els distribuïdors mantenen tota la publicitat dels pasquins (pòsters) i guies en castellà, fruit del seu desinterès pel tema. Lluís Valentí mani-

A la sala de la Coma es va dur a terme el debat sobre el cinema en català

festà que el català no està de moda, a diferència d'anys enrera, i que caldria recuperar el prestigi perdut; a més fer cinema és molt car, de forma que tant la Generalitat com molts altres governs europeus prefereixen invertir en sèries televisives, les quals arriben massivament al gran públic. Josep Puigvert confirmà aquesta manca de prestigi de la nostra parla, en afegir que els joves directors de curtmetratges, tot i la seva escassa difusió, prefereixen filmar en castellà. Tots quatre coincidiren en l'excepcionalitat del cas Harry Potter, ja que la pressió popular per aconseguir que el personatge de J.K. Rowling s'expressés en el nostre idioma

difícilment es repetirà en altres títols: la pel.lícula de la Warner està basada en un llibre molt venut editat també en català, però ben pocs demanen que es doblin la majoria de les estrenes de cada setmana. I si és complicat sentir el català al cine, és gairebé impossible subtitular en la nostra llengua una pel.lícula en versió original, a causa de la seva marginalitat. Conclusió?: fer la viu-viu, com és característic d'aquest país, sempre limitats per la situació política i l'encotillat marc legal, aconseguir més mobilitzacions populars i poca cosa més, que amb el poder de les majors de Hollywood no s'hi juga. Les mateixes que, amb l'excusa de la llibertat de mercat, exerceixen un monopoli total en la distribució i exhibició cinematogràfiques, arribant a tenir més poder que els nostres representants polítics. Acabat el debat, anàrem a sopar a una fonda local. En Quim Maños em va dir que li havia agradat molt haver-hi participat i, davant el meu astorament, em confessà que no l'havien cridat mai per tractar aquesta qüestió.

Els mitjans de comunicació se'n fan un tip, d'informar-ne, però la realitat és que molt pocs es preocupen que la nostra llengua tingui la difusió merescuda. Vivim en una societat dominada pels mass media, creadora d'un país a vegades inexistent, lluny de la gent del carrer. Com deia Joseph Goebbels, ministre de Propagan-

da del règim de Hitler, «una mentida, repetida moltes vegades, es converteix en veritat.» (que ningú no s'escandilitzi per haver-me atrevit a esmentar aquest nefast personatge: molts polítics, assessors d'imatge i publicitaris també ho fan, sense tenir la dignitat de reconèixer-ho). Pensava en tot això quan menjava pota-i-tripa o vedella amb salsafins, plats tradicionals difícils de trobar en les cartes dels restaurants, malgrat que els mitjans de comunicació no s'atipen de dir-nos que hi ha un gran interès per recuperar la cuina d'abans. Mentrestant, a la Coma es podia veure «La vida és bella», en versió catalana.

LA JOC I CINEMA A LA FESTA DE CAMPLLONG

Tal com us vaig informar des d'aquestes pàgines, el mes de maig la Jove Orquestra de Cassà va actuar al Teatre Municipal Puig d'Arques posant música a una sessió de pel·lícules mudes de Segundo de Chomón. L'èxit de la proposta ha engrescat els seus components i el seu director, Albert Bosch, a repetir-la durant la festa major de Campllong, amb alguns canvis de pel·lícules i de partitures. El públic, que omplia l'envelat, va aplaudir i lloar la sessió, per la seva originalitat i qualitat. Felicitem la JOC per haver afrontat un repte com aquest i els encoratgem a continuar, per tal que en altres poblacions també es pugui gaudir d'aquest espectacle únic.

CINEMA AL CARRER

Una any més, les sessions de cinema a la plaça de la Coma dels mesos de juliol i agost han estat els grans protagonistes culturals de les nits d'estiu cassanencs, un mèrit relatiu si tenim en compte que el nostre poble no es caracteritza, precisament, per la seva oferta lúdica durant aquest període.

Malgrat les inclemències meteorològiques, la sort ens ha tornat a acompanyar, de manera que no hem hagut de suspendre cap projecció. És veritat que el dia de SALIR DEL ARMARIO feia fred, havia plogut tot el dia, van caure quatre gotes un cop començada la pel·lícula, llampejava...; pero vam poder veure-la de principi a fi, com totes les sessions programades en les catorze temporades que portem fent aquesta activitat. La resposta del públic va ser molt bona, i, especialment a les tres primeres projeccions, vam fer curt de

A la imatge superior, una sessió de cinema al carrer; a sota, la Jove Orquestra de Cassà posa música al cinema a la festa de Campllong

cadires, tot i haver-n'hi més que l'estiu anterior: un total de dues-centes, sense comptar les habituals de les terrasses dels dos bars. Es confirma, una vegada més, que el cine a l'aire lliure és un dels actes

culturals anuals preferits pels cassanencs. Agraïm el suport de l'ajuntament i el de bar del Centre Recreatiu.

Josep Ferrer

PROJECTES, CONSTRUCCIÓ I MANTENIMENTS DE JARDINS

Rambla, 104 - Telèfon 972 46 02 63
17244 CASSÀ DE LA SELVA